

Krantenartikelen (week 2)

Krantenartikel 1: De mannenmaag is snel

De mannenmaag is snel

Mannen verteren hun voedsel sneller dan vrouwen. Na vijftig minuten heeft de helft van het eten de mannelijke maag alweer verlaten, bij vrouwen duurt dat tachtig minuten. 'Bij een diner waar veel dames aanzitten, moet dus meer tijd zitten tussen de gangen', zegt drs. Roel Bennink. De medewerker van het Academisch Medisch Centrum (amc) in Amsterdam promoveert donderdag op zijn onderzoek naar een methode om problemen met de spijsvertering in kaart te brengen. Hij gebruikt hiervoor pannenkoekjes met een radioactieve stof erin.

Bennink liet twintig mannen en dertig vrouwen een pannenkoek ter grootte van een ontbijtbord opeten. Na tien minuten, wanneer het voedsel de maag heeft bereikt, moesten ze plaatsnemen achter een camera die de radioactieve deeltjes volgt. Elke tien minuten werd opnieuw een opname gemaakt en zo bekeek Bennink de radioactieve deeltjes tijdens hun tocht door maag en darmen. 'Doel van dit soort onderzoek is te kijken hoe snel het voedsel

wordt verteerd en of er ergens blokkades zitten in het spijsverteringsstelsel.'

Dit onderzoek is nodig om raadselachtige klachten aan de spijsvertering te verhelpen, zoals het hebben van een opgeblazen gevoel na het eten of andere problemen met de maag. Uit het onderzoek bleek dus ook dat mannen het voedsel sneller verteren dan vrouwen. De verklaring voor het fenomeen is gelegen in de vrouwelijke geslachtshormonen, zegt Bennink, maar het waarom van het verschil is niet duidelijk. Na de menopauze spelen de hormonen een minder belangrijke rol en gaat de spijsvertering van de vrouw meer op die van de man lijken.

Het verschil tussen mannen en vrouwen is van belang bij de metingen op de afdeling van Bennink. De snelheid van vertering wordt vergeleken met een gemiddelde. Dat mag dus niet zo maar, vrouwen moet je met de gemiddelde vrouw en mannen moet je met de gemiddelde man vergelijken.

Bron: *de Volkskrant*, 24 april 2004.

Krantenartikel 2: Inkomensverschillen grote en kleine steden.

Inwoners arme steden blijven arm, inkomensverschillen tussen grote en kleine steden steeds groter

In Enschede en Almelo zijn de inkomens gemiddeld laag en dat is de afgelopen tientallen jaren niet of nauwelijks veranderd. Maar ook Hengelo ooit een stad met 'rijke metaalarbeiders', ziet het gemiddelde inkomen dalen vergeleken met de rest van Nederland. De mensen in de omringende gemeenten verdienen juist meer.

De rijkere mensen ontvluchten de stad en de teloorgang van de textielindustrie werkt nog steeds door. Die twee punten vormen volgens wethouder T. de Weger (Werk, Inkomen en Zorg) de verklaring voor het gemiddeld lage inkomen in zijn stad. Enschede is met het lage besteedbaar inkomen per inwoner geen uitzondering. Vrijwel alle grote steden in ons land scoren laag op de lijst van inkomens. Alleen de positie van Ede, Apeldoorn en Haarlemmermeer zijn sterk vooruitgegaan vergeleken met vijftig jaar geleden.

De positie van de drie grootste steden Amsterdam, Rotterdam en Den Haag is sterk verslechterd. In de jaren vijftig lagen de inkomens hier nog ruim boven het landelijk gemiddelde. De provincie Overijssel staat na Groningen en Friesland op de derde plaats van onderen op de lijst van inkomenspositie, op ruime afstand van Zeeland en Limburg.

Enschede, Heerlen en Groningen worden in het onderzoek van het cbs genoemd als grote steden waar de inkomenspositie opvallend is verslechterd. Een verklaring geeft het cbs hiervoor niet. Maar de onderzoekers verwijzen wel naar de trend die in de drie grootste gemeenten is vastgesteld: het aandeel hoge inkomens is sterk afgenomen. Veel hoge inkomens hebben de grote stad verlaten om zich in omliggende gemeenten te vestigen. Het aandeel alleenstaanden en allochtonen is sterk gestegen.

Enschede maakt zich sinds een paar jaar sterk voor het binnen de grenzen houden van mensen met hogere inkomens. 'Een proces van de lange termijn', erkent wethouder De Weger, die daarbij verwijst naar het aanbod van grote bouwkavels, het verbeteren van voorzieningen in de stad en de facelift van de binnenstad.

Daar heeft mr. drs. G.J. Hospers, docent economie aan de Universiteit Twente en lector aan de Saxion Hogeschool, niet zo veel vertrouwen in. 'De stad is niet in staat kapitaalkrachtige mensen aan zich te binden. Mensen die goed verdienen gaan in de omgeving wonen. In Oldenzaal - het Wassenaar van Twente - in Losser of in Delden.' Sociaal-culturele factoren maken het volgens Hospers heel moeilijk daar verandering in aan te brengen. 'Vroeger gingen mensen dicht bij hun werk wonen. Nu gaan de mensen eerst ergens wonen en kiezen vervolgens een baan.' Het gevolg is dat de betrokkenheid van werk-

Vervolg

nemers met de regio waar ze werken vrij gering is. 'De UT is voor personeel soms alleen een werkeiland. De mensen komen nooit in Enschede of Hengelo. Dankzij goede verbindingen en de riantere reiskostenvergoeding wonen ze in Amsterdam. Er zijn ook studenten die bewust in Amsterdam blijven wonen en hier studeren. Als dat zo doorgaat worden we een filiaal van de randstad.'

In zijn 'reactie van de kouwe Twente grond' wijst Hospers ook op het lage aantal hoog opgeleide jongeren in Enschede. Zelfs Emmen telt volgens de UT-docent meer hbo-jongeren dan Enschede. En

dat ondanks de universiteit en de Saxion Hogeschool. 'Het is het verhaal van de kip en het ei. De voorzieningen in een stad als Enschede vinden ze onvoldoende en dus willen ze er niet graag wonen. Omdat ze hier niet wonen en er hun verdiende geld niet uitgeven komen die voorzieningen er ook niet.'

De goede bereikbaarheid van Twente speelt hierbij een grote rol. Enschede was een productiestad en is nu meer een consumptiestad.

Dagblad *Tubantia/Twentsche Courant*, 3 februari

2004